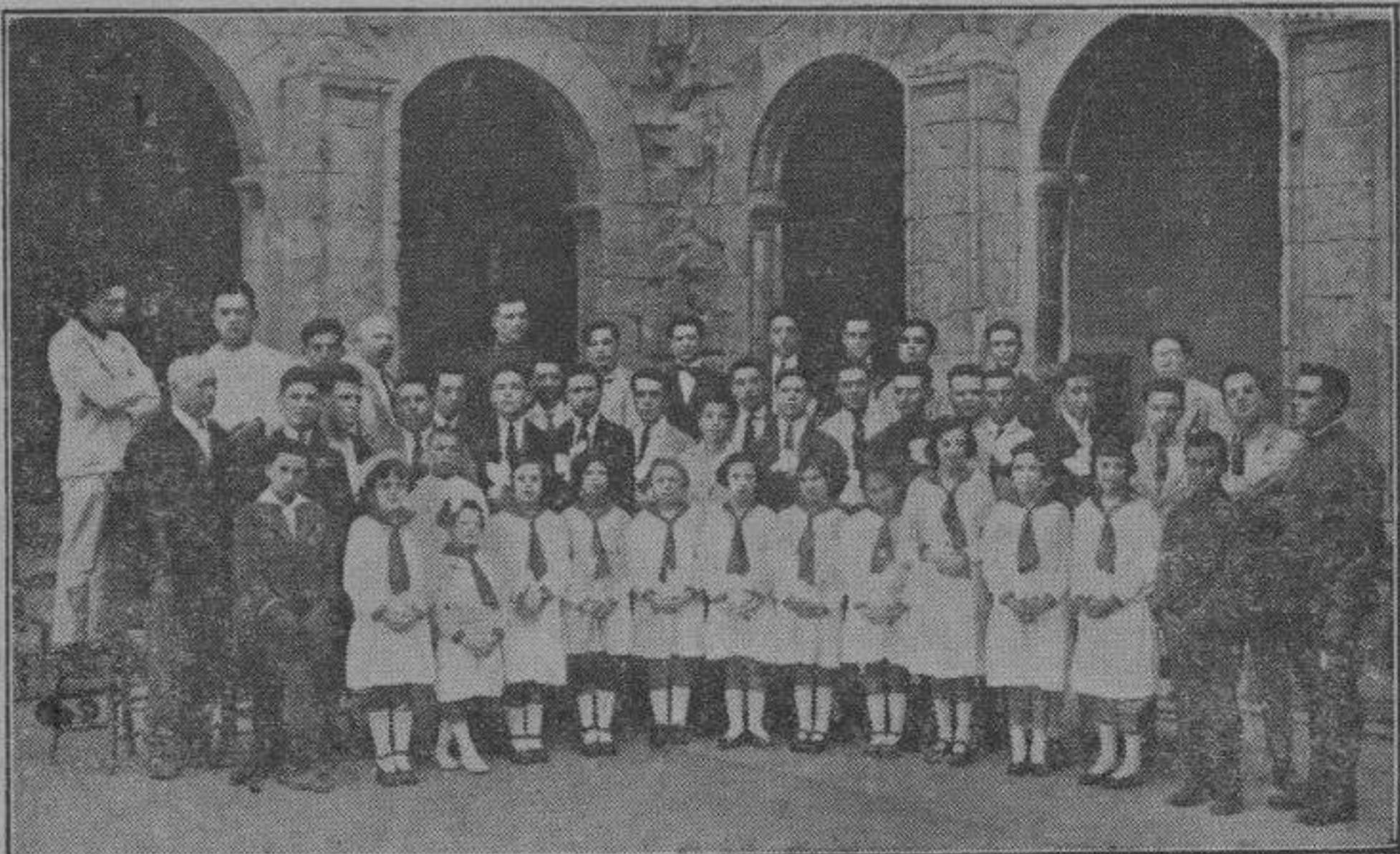

Ca-Nostra

EPOCA SEGONA
ANY VI : NÚM. 85

SEMANARI MALLORQUÍ
Inca, 6 de Setembre 1924

Redacció Administració
Murta, 5. - Inca

L'HARPA D'INCA, que diumenge debutà al Teatre Principal de Palma

BALADA DEL TORNEO

(Del drama *Las agujas del Rey*)

Copo sutil de blanca seda
mientras girando vá la rueda
truécase en hilo tu vellón;
tal como el torno es nuestra mente
la fantasía dulcemente
hila incansable, la ilusión.

Esplenderá tu albor de armiño
tal vez mañana en un corpiño
entre oro y sedas de color
y, pudoroso tu tejido
disimular sabrá el latido
de un pecho herido del amor.

Si no es corpiño, tal vez sea
de un caballero la presea

y galardón del buei justar;
banda bordada en pedrería
sobre el acero falgiria
cruzando peto y espaldar.

Y ni corpiño ni trofeo,
podrá tener más noble empleo,
tu leve urdimbre lilial,
bajo la espuma de un encaje
para litúrgico ropage
de una votiva catedral.

El torno gime quedamente
cuando agotarse el copo siente
en su monótono girar.
Así es la vida: rueda, rueda,
y la madeja desenreda
el tiempo hilando sin parar.

JOSÉ M.ª Tous y MAROTO

A UN JOVE

¡COMPTE A LES MANYAGUERIES!

Tu no seràs un jove viciós. Déu voldrà que jo sigui profeta al dir tal cosa. El vici, entre mig dels seus plaers i de les seves saragates, té un aspecte repugnant que massa ocasions tindràs de veure retratat a la cara dels altres i que ofendria aquella natural delicadesa de què Déu t'ha fet mercè.

Tu no seràs tampoc un jove de món. Saps que el món és el cancell de l'infern, i entregat als teus estudis o a la teva feina fins cansar-te, ni buscaràs que et vagui ni et vagarà de freqüentar habitualment els grans centres que el món té parats com ratxes per caçar la joventut assedegada de diversions.

No essent ni viciós, ni mundà, tindràs un esperit selecte, més delicat que els altres joves, capaç d'amar amb més intensitat. La teva sensibilitat nerviosa, no gastada en disbauxes aplanadores, serà més subtil i excitable. Els teus sentits, senzills i benignes, no et faran maliciar dels altres.

Aquestes qualitats et poden portar a un perill: fer-te fàcilment enamoradís de la primera que et pari una trampa.

Es cosa provada que fa plorar a molts pares i fa riure als forasters, que els bons xicots soLEN enamorar-se de noies coquetes i superficials.

La inexperiència, per una banda, i la delicadesa de sentiments per l'altra, poden donar un tal resultat en un jove que no vagi premediat el cas.

Un viciós escolliria millor si per ell l'amor tingués algun atractiu. Un jove mundà igualment, si els diners o la vanitat no li tinguessin més atractiu que l'amor.

Cal que et previnguis i estiguis alerta.

Fes-te càrrec de com està el món pel que toca a aquest punt.

La corrupció de costums, el luxe imposat pel món i l'egoisme són tres factors que laboren contra el matrimoni i acaben per fer creure a l'home que no li convé casar-se.

Les noies, per una part més honestes i per altra més incapaces per si soles de resoldre els problemes de la vida, cerquen el matrimoni com la millor solució.

La recerca de marit es converteix en una mena de cacera, amb armes i trampes de tota llei.

Naturalment! les qui tenen més habilitat i més astúcia no seran precisament les més virtuosos i innocents, i els qui es deixaran sorprender no seran tampoc els més maliciosos.

Sigui dit en descàrrec de la coqueteria i civilitat de les dones, que més culpa en tenen els homes que elles mateixes; que després de tot busquen un fi honest, com és l'estat de matrimoni.

Ara tu sigues pur i ben pensat, però no et deixis sobtar. Posa't recelós contra les manyagueries, i busca investigar o endevinar les qualitats íntimes de qui et brindi l'amor.

JAUME RAVENTÓS.

UNA SILUETA GRIS

¡SI QUE HAY AMBIENTE!

Acabo de ver su larga silueta y su gesto aburrido.

Acabo de estrechar su mano lacia.

Acabo de oír su frase típica:

— ¡No hay ambiente!

Le he preguntado, por preguntarle algo, si se divertía mucho este verano.

Me ha contestado, encogiéndose de hombros:

— ¡Bah!... Mitá y mitá, aunque más mitad de que no que de que sí... La vida es un fastidio.

Y me esperó lo del ambiente.

Yo lo contemplaba tan exquisito en su vestir, tan envidiable en sus discretas joyas, tan mimado de la fortuna, soltero, dueño de su tiempo, independiente, joven aún, con un título que no necesitaba, y, sin embargo, empeñado en encasillarse en la especie de bímano gris y descontentadizo.

— ¡Si, un fastidio!... Este verano es como el pasado, y como el otro y como todos... Después el otoño, el regreso, el invierno, siempre las mismas cosas, todo con igual monotonía... ¡un porvenir!

— ¡Si eso lo dijera un infeliz, un pobre, un al margen de la vida!...

— ¿Y qué?... Con cualquiera de ellos me cambiaría yo.

— ¡Vamos!...

— ¿El círculo? ¿El teatro? ¿El juego? ¿Los viajes? ¿La llamada amena literatura?... Todo es un

aburrimiento, todo un asco... ¡No hay ambiente!

—Pero hombre, hombre libre, hombre dichoso...

—Quisiera embrutecerme y no pensar en nada... Luego llegará la vejez, la enfermedad, la muerte...

Y se ha separado de mí, se ha alejado sin admitir más comentario ni reproche contra su absurdo pesimismo.

¿Pesimismo o egoísmo?

—¡Acción, acción! —le hubiera yo gritado. No la acción pasiva del que arrastra los pies por un paseo o escucha soñoliento fáciles agudezas de tertulia, o bosteza en un palco, o lee una novela, o discute con el sastre, o se esterniza en la elección de una corbata..., sino la acción buena, fecunda, energética, la que hace fugaces los días y las horas, la que convierte en felices los años, la que ahuyenta el tedio y el enojo, la que ni repara en el calor o el frío, la que es fuente de gozo...

Y le hubiera gritado también:

—Tienes dinero ¿y no sabes en qué emplearlo?... Tienes inteligencia, corazón, juventud ¿y estás inerte?... Vives ¿y no aciertas a ser sino un pálido y aburrido gusano que arrastra sus anillos con fatiga?

Y más:

—Contempla en torno tuyo: mira cuántas obras están reclamando tu apoyo y tu influencia... Obras políticas, obras sociales, obras de caridad... Escuelas, cárceles, reformatorios, hospitalares, asilos, cajas, cooperativas, sindicatos... Solicitud en pro del niño, en pro del obrero, en pro del humilde, en pro de todos los hermanos... ¡Oh, si te dedicaras 'por entero a una obra, a una tan sólo, y le prodigaras tus afanes, tu generosidad, tu misma persona, tu voluntad completa, cómo se disiparía tu hastío, cómo se evaporaría tu aburrimiento, qué feliz caminaria tu alma, cómo te sentirías gozoso y renovado, cuán olvidada se esfumaría a lo lejos tu frase, la de que no hay ambiente!... Porque lo hay ¡y mucho!

J. Le Brun.

No basta tener moltes idees per esser un home de talent; així com no basta tenir molts de soldats per esser un bon general.— Chamfort.

Bulletí de L'HARPA d'INCA

SEGONA EIXIDA A CIUTAT

La bona boca que deixà la nostra massa chorral a Palma per l'homenatge al Beat Ramón Lull, va impulsar, la Comissió de festes que allà es celebren, a convidar-la a prendre part en la funció de gala que diumenge passat tengué lloc en el teatre principal.

Efectivament, davant un auditori selecte i distingit que omplia casi per complet l'hermós colisseu, va interpretar un programa format de 15 més escollit del seu ja nombrós repertori.

La audició fonc escoltada amb gran silenci i religiositat, que donava lloc a percebre els matíços més imperceptibles i delicats.

Els forts aplaudiments que esclataven al final de les peces obligaren la repetició de *L'hereu Riera*, *El Vou verí ou i La Sardana de les Monjes*.

L'ovació axordadora que arrancà *El Fum, fum*, darerra peça del programa, obligà a *L'Harpa* a cantar de plus *El Matalasser*.

Els elogis que s'han fet a Ciutat, d'aquest segon concert són unànims, sobre tot, al comentar la labor i pericia de nostre Director, senyor Albertí.

Nostres estimats cantaires i directors, tornaren satisfets del cas que los feren a Ciutat i, sobretot, per haver debutat en el Principal amb aplaudiment de l'aristocràsia palmesana, del senyor Governador i sa família i d'altres personalitats de relleu que assistien a l'acte.

Formava la segona part de la funció d'aquesta el drama *Las Aguas del Rey* del lloretenc poeta don Josep Maria Tous i Maroto. Els de *L'Harpa* pogueren veure el primer acte, sentint molt no poder presenciar el seu desenllaç per haver arribat l'hora de la partida.

NOUS SOCIS PROTECTORS

50 Les germanes senyoretas Na Catalina i N.

Joana Rubert i Ferrer, residents a Palma.

51 D. Joan Torandell Campamar.

COLABORACIÓ QUE NECESSITAM

Una de les cordes que tenim més fluixes és la de nins i que necessitam robustir per la música religiosa.

Seguint la costum que tenim establerta e.

l'aglapiament de socis protectors, que no hem volgut obligar a ningú, esperant espontàneament que tots s'hi fessin voluntaris, també desitjam que els pares s'acostin oferint-nos als seus nens per cantaires. Aquí los ensenyaran solfeig gratis per dedicarse a un art que enobleix i fa delicats els sentiments. Res hi han de perdre d'enviar-nos els seus fills sinó aguanyar-hi molt en cultura, en bonesa i religiositat.

† NOSTROS AMICS DIFUNTS

Ha mort en Rafel Planas i Reus jovenet de quince anys aprenent en nostra imprenta i que solia compondre tot el text de *Ca-Nosta*. Era molt intel ligent.

Es estada molt sentida aquesta mort, manifestant-se en les exèquies celebrades en sufragi del malaguanyat jovensà particularment en sa companyada al Cementiri per la gran gentada que hi ha assistit, abundant el jovent. La Congregació Maria na amb son penó precedia al seguici funeral.

Acompanyam en son dolor suprem a sos desconsolats pares que no tenien altre cosa que aquest filló estimat, i pregam i oferim oracions per l'ànima del difunt, al cel sia ell i tots els seus avantpassats.

Cronica d'Inca

Dia 1 de desembre —Un treballador de la Fàbrica de don Bartomeu Payeras, mentre estava treballant va tenir un atac de apoplegia i ja no tornà a parlar i dins breus hores morí.

El malaguanyat operari s'anomenava Mestre Francesc Perelló Mir (a) Bonafè, cunyat del Pare Perelló Llompart de la Missió, originari de Llubi.

Deu lo tenga en la glòria.

—El mateix dia morí un jovensà de resultes de cops rebuts jugant a futbol.

D'això n'haurem de tornà parlar, sobretot de l'afició loca que s'ha pressa en aquest joc que en sí és un entreteniment bò.

Dia 4 —Devers migdia es corre la notícia que ès venguda l'orde que el batalló preparat expedicionariament, en nostre Corté, ha de sortir enseguida, però ben aviat s'klärí que era una mala intel·ligència.

Les forces preparades del batalló expedicionari del Regiment d'Inca n.º 62, es compón de 800 homes distribuïts en 5 companyies de fusellers i una d'ametralladores, tren del cos d'ambulància i demés carroportals.

Va baix el comandament del tinent coronell don Joan Garau Montaner. Té de comandant: don Joan Fiol Conrado, i de capitans: don Adrià Celier Ruiz, don Josep Sampol Antich, don Diego Navarro Baifés i don Josep Martínez Aguinaga.

Mena ademés: un Tinent ajudant, un capità metge, un capellà i 14 Tinents i alfereces.

—Anit, a la casa consistorial, se ha tencut una reunió, convocada pel senyor Battle, don Miquel Pujadas, amb el fiti d'organitzar a Inca un nucli del partit nou titulat: *Unió Patriòtica*.

—An el pou de la Fonteta, s'ha posat una bomba, moguda per un motor elèctric que treu l'aigo a un depòsit que s'ha fet. I d'aquest, mediante una canonada, va a caure a raig en la carretera de Lluch.

Un ajuntament anterior va prendre l'acort de posar bombes an els pous públics d'En Morro i d'En Lluch i encara ès l'hora que s'haja fet a millora, quant ès ben necessari pel servei públic per estar aquelles barriades ben llunyanes de la font principal.

Hi ha coses que no han de costar relativament molt, com el posar dues bombes, o lo que sia, i passen anys i més anys sense realizar-se, en una cosa tant essencial com el servei i proveïment de les digos.

El Battle que fes aquesta millora tendrà l'agraïment de dues grans barriades que formen mitja població.

—Dijous a nostre mercat regiren els següents preus:

Bessó.	.	.	.	170 ptas. quintá
Blat.	.	.	.	26 » cortera
Xexa.	.	.	.	27 » »
Faves cuitoras	.	.	.	37 » »
id de bestiá	.	.	.	29 » »
Ordi	.	.	.	17'50 »
Civada	.	.	.	12 » »

Aquest Setmanari se publica
amb censura Eclesiàstica.

Tip.. Duran.—Inca

PALMA

Biblioteca Provincial

